

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การศึกษาการทำศัลยกรรมความงามในมุมมองของพระพุทธศาสนา
 ผู้วิจัย : นางสาวจงจิต พานิชกุล
 ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา)
 คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
 : พระใบฎีกาเสน่ห์ ญาณเมธี, ดร.
 พธ.บ.(ศาสนา), M.A.(Philosophy), Ph.D.(Philosophy)
 : ดร.สมหวัง แก้วสุฟอง
 ป.ธ.๙, พธ.บ.(ปรัชญา), M.A.(Philosophy), Ph.D.(Philosophy)
 วันสำเร็จการศึกษา :

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการคือ (๑) เพื่อศึกษาความงามในพระพุทธศาสนา (๒) เพื่อศึกษาแนวคิดเรื่องการทำศัลยกรรม และ (๓) เพื่อศึกษาการทำศัลยกรรมความงามในมุมมองของพระพุทธศาสนา โดยผู้วิจัยทำการศึกษาเชิงเอกสาร ผลการศึกษาพบว่า

ความงามในพระพุทธศาสนาสามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือความงามภายนอกและความงามภายใน ความงามภายนอกคือสิ่งที่เห็นด้วยประสาทสัมผัส โดยความงามแบบปุถุชนที่รู้จักกันเป็นอย่างดีคือความงามแบบเบญจกัลยาณี และความงามแบบพิเศษคือความงามแบบมหาปุริสลักษณะ ส่วนความงามภายในคือความงามที่เป็นนามธรรม จับต้องไม่ได้ เป็นความงามที่มีความสมบูรณ์อยู่ในตัว โดยความงามภายในสามารถแบ่งออกเป็น ๓ ชั้น คือ ความงามในเบื้องต้นหมายถึงศีล ความงามในท่ามกลางหมายถึงอริยมรรค และความงามในที่สุดหมายถึงพระนิพพาน นอกจากนี้ความงามภายในคือการน้อมนำเอาหลักธรรมที่ทำให้งามมาประพฤติปฏิบัติ แต่ในปัจจุบัน ความงามภายในกลายเป็นสิ่งที่สังคมเพิกเฉยเพราะความงามภายนอกเป็นรูปธรรม มองเห็นได้ง่าย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้คนต้องดิ้นรนแสวงหาเพื่อให้ได้มาซึ่งรูปร่างหน้าตาที่สวยงาม จนนำไปสู่การทำศัลยกรรมความงาม

การทำศัลยกรรม สามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือศัลยกรรมเสริมสร้างและศัลยกรรมความงาม ศัลยกรรมเสริมสร้างเป็นการทำศัลยกรรมเพื่อแก้ไขความผิดปกติของอวัยวะ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้อวัยวะดังกล่าวมีการใช้งานที่ดีขึ้น ส่วนศัลยกรรมความงามเป็นการทำศัลยกรรมเพื่อความงามเพียงอย่างเดียว การทำศัลยกรรมในยุคแรกเป็นเพียงศัลยกรรมเสริมสร้างเท่านั้น จนมาถึงหลังสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ เริ่มมีการทำศัลยกรรมความงามเข้ามาและได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก จนในปัจจุบันประเทศไทยมีคลินิกศัลยกรรมความงามอยู่มากมาย ต่างพากันแข่งขันลดราคา ทำให้ราคาของการทำศัลยกรรมความงามถูกลงและกลายเป็นเรื่องที่ไม่จำกัดเฉพาะกลุ่มผู้มี

ฐานะดีอีกต่อไป แม้ว่าการจะได้มาซึ่งความงามดังกล่าว จำเป็นต้องแลกด้วยทรัพย์ ความเจ็บปวด ความเสี่ยงต่อผลข้างเคียงและผลลัพธ์ที่อาจไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ แต่คนส่วนใหญ่ก็ยอมรับได้และมองว่าการทำศัลยกรรมความงามเป็นเรื่องปกติ

การที่คนเกิดมามีรูปร่างหน้าตาแตกต่างกันนั้น ในทางพระพุทธศาสนาเชื่อว่าเกิดจากกรรมดีและกรรมชั่วที่บุคคลนั้นทำไว้เมื่อชาติก่อน ในขณะที่ทางโลกเชื่อว่า ความแตกต่างนั้นเกิดจากพันธุกรรมที่ได้รับมาจากบิดามารดาและบรรพบุรุษ และด้วยความเชื่อในทางโลกมากกว่านี้เอง ทำให้คนในสังคมละเลยเรื่องบาปบุญ มุ่งแต่จะพัฒนาความงามภายนอกมากกว่าความงามภายใน ในสมัยพุทธกาล พระพุทธองค์ทรงมีวิธีแก้ไขไม่ให้คนยึดติดในรูป โดยให้บุคคลเห็นถึงความไม่เที่ยงของรูป ไม่ว่าจะเป็นการนิรมิตร่างที่ค่อยๆ เปลี่ยนสภาพไป จากร่างหนุ่มสาว เป็นร่างชรา ป่วยและเสียชีวิต หรือการเจริญกายคตาสติและการเจริญอสุภกรรมฐาน ทั้งนี้เพื่อให้เห็นความจริงของชีวิต ว่าไม่มีอะไรเที่ยง สอดคล้องกับผลจากการสัมภาษณ์ของภิกษุผู้ทรงคุณวุฒิทางพระพุทธศาสนาที่มีความคิดเห็นว่า การทำศัลยกรรมความงามเป็นการสนองตัณหาเพียงชั่วคราว ทำยสุดแล้ว ทุกอย่างย่อมเปลี่ยนไปตามกฎของไตรลักษณ์โดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

Thesis Title : A Study of Beauty Surgery in Buddhist Perspectives

Researcher : Miss Jongjit Panichkul

Degree : Master of Arts (Buddhist Studies)

Thesis Supervisor

: Ven Dr.P.B.Saneh Nānamedhī

B.A.(Religion), M.A.(Philosophy),Ph.D.(Philosophy)

: Dr.Somwang Kaewsufong

Pali IX, B.A.(Philosophy), M.A.(Philosophy),Ph.D.(Philosophy)

Date of Graduation :

Abstract

There are three objectives of this research as follows: 1. to study the Beauty in Theravada Buddhism; 2. to study the Concept of Plastic Surgery; 3. to study the Beauty Surgery in Buddhist Perspectives.

From the study, it is found that the beauty in Buddhism can be divided into 2 categories: the outer beauty and inner beauty. The outer beauty is perceived by senses. For well known outer beauty is call ‘the five attributes of a beautiful woman’, and the special outer beauty is the beauty of the thirty-two marks of the Great Man. The inner beauty is untouchable and perfect by itself and inner beauty can be divided into 3 steps: the primary inner beauty is precept, the middle inner beauty is the Noble Path and the supremacy inner beauty is Nirvana. Moreover, the inner beauty is to follow the Buddhist way of life but nowadays, the inner beauty becomes something that society ignores because the outer beauty is more concrete. That’s why people struggle for beauty and gaining good shape. They try to change their physical body, leading to beauty surgery.

The surgery can be divided into 2 categories: reconstructive plastic surgery and aesthetic plastic surgery. The purpose of reconstructive plastic surgery is to repair abnormal or disabled organs of human beings and the purpose of aesthetic plastic surgery is just for beauty. The plastic surgery at the first time is just reconstructive plastic surgery and the aesthetic plastic surgery was started after the end of the Second World War and more fashioned in nowadays. That’s why there

are many beauty clinics in Thailand with competitive discount prices. Making the price of aesthetic plastic surgery cheaper and has no limited just for rich society. Although the beauty acquired by aesthetic plastic surgery must be exchanged with money, pain, the risk of side effects and unexpected outcomes but most people can accept it and they think that aesthetic plastic surgery is normal.

According to Buddhism, there are believed that the people have different face and body because of the previous of Karma but the science believes its differential because of genes from the parents and ancestor. Having believed in such way that make the society ignored the merit and sin, by doing that one preferred to develop outer beauty. In Buddha Era, Buddha had his own way to deal with people who were clinging to external beauty. He created another person, and then he would change this unreal body to the old body, sick body, dead body and corpse or mindfulness with regard to the body and consider the ten kinds of foulness that make the people see the truth of life and see the body as uncertain. It accordance with the interview of senior monks in Buddhism that aesthetic plastic surgery is just for fulfilled one's craving for a while. Finally, it all flow the law of Three Characteristics.